

UTFORDRINGEN

"Alle Skijegerposter på én tur" har vært en årlig målsetting hvert år etter "morsdagsturen" på ski i 1996. Det har som regel blitt med målsettingen, og flere år har turen vært delt opp i to turer, noen ganger på ski, andre ganger til fots. To ganger er alle postene tatt til fots på én tur (2001 og 2005).

Denne vinteren var jeg fast bestemt på å benytte absolutt første anledning med skiføre (+is på vann) til å ta postene på én dag, og muligheten kom allerede 8.januar.

GREI RUNDE

Postene var i år plassert slik at det burde være en ganske grei dagstur på ski. Omtrent 60 km og åtte timer med dagslys.

Usikkerheten var først og fremst knyttet til

1: Løypekjøring - det har jeg noen bitre erfaringer med fra før, så jeg hadde ingen planer om "smarte" veivalg denne gangen...

2: Våkne i tide, tidlig nok start.

Det siste skulle vise seg å skape de største utfordringene i år, ikke akkurat noen sensasjon det da.

Klar til start kl 11:00 - to timer etter skjema...

Sent i gang = stress

Først hadde jeg stilt vekkeklokka feil - den ringte en time senere enn den burde (kan ikke sånne elektroniske greier snart begynne å tenke sjøl??) og deretter tok klargjøring og reise litt mer tid enn planlagt. Dermed kom jeg i gang fra Marikollen klokka 11 i stedet for klokka 9... og strengt talt burde jeg vel starta 8.

Jeg var ikke bare optimistisk med tanke på å rekke alle postene da jeg omsider var i gang med ski på beina...

Lite snø, OK i åpne områder

Det var ei brukbar såle etter tidligere snøfall og mildvær, så med snøen som kom forrige uke var det helt greie forhold i åpent lende... dvs på vann og veier.

Lite skigåing i starten

I lysløya øst for Marikollen hadde det nok vært flere gående enn skiløpere de siste dagene, men det gikk greit å skøyte seg fram til Post 1

Fra Marikollen og opp i Rælingsåsen måtte jeg ta av skia og gå/jogge siden det var mer fotspor enn skiløyper der. Slik var det hele veien opp til Post 2, ned til Sandbekken og videre til Åmotdammen.

Kamerasvikt og nulling av klokka

Allerede på 2. post sviktet kameraet mitt... så det ble sparsommelig med bilder denne gangen. Innen dette blir skrevet har jeg også nullet ut stoppeklokka uten å notere ned når jeg var på de ulike postene...

Overraskende fine løyper

Løypene øst for Losby er ikke alltid like bra oppkjørt som løypene nærmere Oslo, men denne dagen var det overraskende bra.

Det var fine spor ovet Åmotdammen og inn til Post 3, og etter litt tråkking i bratt og ulendt terreng forbi speiderhytta, var det fine spor igjen over til Ramstadsjøen og Post 4 på ruinene etter Huldreheim. Huldra så jeg ikke... men det var veldig mye folk på tur !

Litt daff og skeptisk

Selv om jeg hadde vært forberedt på at det skulle gå sakte fram til Losby var jeg enda mer skeptisk etter et par timer, enn jeg var ved start. Kjente meg litt småsliten, og var litt stressa av at jeg umulig kunne klare hele turen i dagslys.

Forandret plan

Meningen var å møte Reidun på Post 5 ved Østmork i Losby, slik at hun kunne slå følge et stykke. Jeg ringte og gjorde en ny avtale... at vi skulle møtes på slutten av turen i stedet - så kunne hun ta med lykter. Avtalte å ringe når jeg var på Vangen...

Mange på tur

Det var som sagt mange på skitur denne dagen, og mellom Setertjern og Djupdalen møtte jeg blant annet på de tidligere Birkebeinerheltene Svanhild og Per Røiri. Når Svanhild var 50 gikk hun myyye raskere på ski enn jeg noensinne har gjort !

Los fra "gubber på tur"...

Prøvde å holde jevn fart på veiene og vanna i Losby, og det gikk sånn noenlunde. Post 5 ved Østmork var grei, mens jeg rotet litt mot Post 6 i ei myr øst for Finnland...

Det var spor inn til alle skijegerpostene, men jeg prøvde først å ta Post 6 nordfra i stedet for fra putten like ved.

Løypa på veien til Morterudvann og Post 12 var rene trikkeskinna... og også over vanna var det fine spor uten overvann (som det gjerne er i Losby).

Flere ganger ble det kappgåing med "gubber på tur"... og hver gang måtte jeg øke farten litt mer enn jeg helst ville - siden jeg jo skulle holde på noen timer til.

Men, jeg kan ikke la "gubber på tur" gå fra meg! Racerne så jeg ikke noe til...

Flere jegere

Mellom Losbyvassdraget og Vangen ble det færre turgåere, men opp mot Post 10 mellom Askeslora og Drettvann traff jeg en annen på Skijegertur som anbefalte å sette igjen skia den siste biten opp til posten. Det var et godt råd, og jeg ga det samme rådet videre til to andre jeg møtte på nedturen.

Dette løypepartiet her husker jeg best fra da O-52 hadde dugnad for RA2/NRV i 1980 med å fjerne vannrør mellom Drettvann og Røyrivannet. Ble lang i arma da.... sikkert fin skitrening!

Mobil med lite batteri og dårlig linje

På vei mot Post 13 prøvde jeg å ringe Reidun fra Skålsjøen, men fikk ikke kontakt. Samtidig var det en som skulle hente Ole's bil som prøvde å få tak i meg siden han ikke hadde Ole's nummer.

Fantaserer om at Reidun hadde fått Jens til å kjøre seg til Bysetermåsan, og satt og ventet på Vangen...haha!

Greie poster

Så langt hadde det vært enklere enn før om å finne postene, de var plassert synlig og veldig lett tilgjengelig. Post 13 nord for Vælsputten lå helt inntil Vangenløypa, og det gjorde forsåvidt også Post 14 rett før Vangen.

Denne siste posten før Vangen så litt vrien ut der den var tegnet litt opp i lia. Så plutselig spor som tok av fra myra nederst i bakkene - og rett inn der var posten. Takk for det.

Vangen

Spiste et par medbrakte vaffer og litt sjokolade. Det var så mye folk og lang kø at jeg sto over de tradisjonelle kanelbollene - selve symbolet på Vangenturene.

Hadde brukt lite krefter, så fysisk skulle det ikke bli noe problem med resten av turen. Men jeg var fortsatt stressa av at jeg ikke hadde fått kontakt hverken med Reidun eller Ole. Heldigvis løste begge deler seg med den siste rest av batteri jeg hadde på mobilen.

2/3 av turen var unnagjort, bare 1/3 igjen... og snart startet Reidun fra "andre kanten" for å komme meg i møte.

Lang løpetur

Fra Vangen kan det være isete og vanskelig i utforbakkene i retning Bysetra og Skjelbreia... så jeg feiga ut og jogget de 2 kilometerne til der veien møtte skiløypa igjen halvveis til Skjelbreia.

Det var begynt å skumre, men likevel var det en hel del folk i løypa ennå... på vei til Sandbakken i nærheten. Etter Post 15 i nordenden av Skjelbreiavannet møtte jeg kun to skiløpere på turen videre nordover.

Mørkere og mørkere...

Det var fine løyper i Paradisdalen og videre i Næssløypa. Selv utenfor vei var det brukbart - og i halvmørket oppdaget jeg plutselig at jeg var kommet til Bjønnebetet.

Ut fra løypeinneo på skiforeningens hjemmeside visste jeg at deler av veien videre var brøytta, men det var skispor fram til Post 9 som lå litt inn langs løypa som går vest for veien.

Søster til unnsetning

Det var skrappt ganske godt på veien forbi Ryenseter men jeg skøyte meg framover uten alt for mye lugging i sanda under snøen. Og der... rett bortenfor Ryensetra møtte jeg dagens siste skiløper (unntatt lysløypa helt på slutten), det var min kjære søster og Skijegerarrangør.

Gubben syntes nok hun overdrev servicen til broder'n denne gangen, og det kan jeg være enig i.

Hadde nok kommet fram uten lys...såvidt!

Nå var det jo heller ingen grunn til å bomme på de siste postene, Reidun hadde jo hengt dem ut selv. Det var godt å ha lyktene, selv om de ikke kastet så mye lys av seg (brukte ikke halogenlyktene)... men likevel holdt vi på å følge feil løype ut fra Halssjøen.

Allerede i bakkene nedover mot Knuttjern var det omtrent slutt på lyset i lykta mi, så jeg la meg så tett etter Reidun som mulig. Pokker...hu er smidig i lurvete løyper, og jeg hadde mer enn nok med å henge på der det var som mest knublete. Dårlige løyper i dette partiet - vi tok av skia i et par bratte utforbakker.

Yepp, alle postene i boks på en tur

Siste post - Post 7 - lå ved lysløypa mellom Vallerud og Mariholtet, så herfra var det bare sjarmøretappen ned til Ekerud/Elvåga. Jeg hadde nok kommet hit uten lyset til Reidun, men det var iallfall veldig hyggelig med selskap på slutten av turen.

Akkurat ved siste post møtte vi Kjell og Lilly Solberg, som er ansvarlig for kartsalget til Østmarka OK, så sammen med både dem og løypelegger'n ble det en nesten symbolsk avslutning på postplukka i år.

Takk Reidun

Takk søster for at du planla postene slik at broder'n kunne klare alle på en tur...

Takk også for at du møtte meg, men faktum er at du burde startet mye tidligere... du var sprek nok til å klare mye mer enn de snaue to timene du var i gang! (Bildet er fra en skitur vi hadde fra hytta deres ved Svartåfloe for to år siden)

OPPSUMMERING

Unødig stress med å rekke turen før det ble mørkt. Ellers gikk turen veldig greit fysisk... Ganske nøyaktig 6 timer skigåing (nesten 7 timer inkl. diverse stopp)

Har lovet Reidun å ta inn postene til våren, det blir til fots. jeg har et par gale venner som har sagt de vil være med på turen...og den blir nok på mer enn 6 timer! I fjor var løpstiden over 7.20 da jeg tok inn postene.

